

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 151

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

519.

Falun. d. 2. 1901.

Käraste.

Jag skall först försöka att svara på några frågor. Det var om Hellbergs pris, han erbjöd mig 200 Kr pr ark utom att nämna något om upplagans storlek. Skrifver du för honom så skall du ha detta och ymnigare. Jag är ganska farligt lifvad för det, ty jag vet att du som jag kommer att slarfa. Jag kan inte skriva bra för Valer eller Maria eller Dagny och lika litet tror jag en kan det. Det andra priset var för bidrag till jubileumgen. Det var ingenting, att göra efter, ty stört sade Hellberg bestämt nej.

Jag har läst Hardy och blef mycket förtärad i de första bitarna, de där då han håller

fast sin idé och verkligen skrifer om
Lifes litte Ironies. De äro riktigt utmär^{da}
bra. Tyvärr komma sedan en massa oer-
tylligheter, som ykande göra någon
glad. Men efter Hardeys islän^ö noveller tror
jag verkligen att du också skulle få fram-
gång med något liknande. Jag tycker
dock att man är farligt bunden, det går
med de tre första, men hur blir det sedan,
så ingifvelserna börja ha slut. Thanatos
var ej icke diktning i samma mening som
din och Hardeys. Hallström skref bara öfver-
skaf stadigt samma sak, ej öfver samma
idé. Men kan du genomföra det blefve
det mycket fint och äro finare blefve boken
annu det som aldrig hänt.

Jag skulle väl inte heller stadvigt glömma att
tacka för damackerna, som du sånde. Jag
brukar ej gå med sådana plagg här på den var-
ma marken, så det var väl någon mening i
att lämna dem kvar i Göteborg. Tack emellertid.
Kan det nu ha varit något mer. Ja fru
Brafner skrifer så här. "I hope Mrs Elkan
is quite well. She has sent me a new year's
card, it was very kind of her to think of me".
Jag vet ej om detta är all tacksamhet som får,
jag tycker nästan det låter så. Han har visst
tittat på den, som du varit med att komma
nig i gång med artigheter.

På ha haft bra bref från Göteborg. Prosta
man hade skrivit litet med egen hand
och hennes ägar tyckas förbättras. Unga

frun skref mycket snällt till foster. Ser
du hon är nog egentligen en ganska snäll
människa, men hon har ju mycket att
stå i och är ofta sjuk, när hon då blir retlig
och häftig, så brukar hon ut mot foster, och
barne göra likaledes. Det är så naturligt, men
det är svårt, då gammalt folk utträttes därför.
Prostemannan kan ju försvara sig, mot henne
kommer nog inget dylikt ifråga, men jag
skulle nog tycka, att det vore mycket roligt
om du någon gång ginge dit upp, så att
vi finge veta hur hon har det. Hon har allt
ställt så dement för sig, så det vore väl, om man
betygsmerligt, om hon finge det bra. Du kan
jag ej tycka annat än att Lovisa har det
gudausligt. Hon har eget rum och får

hvar morgon Kaffe på sängen kl.
1/2 hvar förmiddag får han elfvokaffe;
Han har börjat brodera en duk, men
mest sysslar han med att ordna alla
möjlige bref och allt tänkbart gammalt,
samt som han haft liggande här hos oss i
lådor och skåp. Ivar, som är mycket Rari-
gamla saker, kallar henne Truget sällskap,
och undrar om han är mycket rik. Gamme
är och snäll mot henne och Gerda är
verkligen ganska belätere med att
kunna pyssla om henne så, att han
har det bra. Vi äro alltså nästan
ängsliga öfver att hon är så snäll och ej
klagar öfver någonting. — Henrik
läser en bok som heter "Kalif för en

